

VASI FERENC ZOLTÁN
Könyvem önértelmezése

Férc vagyok, ragasztott,
éj vagyok, álmokór,
idegín, fák levele –
fejszétlen fejsze

Érc vagyok, fény vagyok,
villámtól vakított
(felsuhint az Isten
könnyek szövetéből)

Gennyedző kéz vagyok,
szívrepedt vasfazék,
élők és halottak
pillangós kasszája

Elkertelt kertmíves,
hullajtott mag-vető,
elméleti jobbágy
és/vagy parlagos árva

gyógyulás, munka
ihletére vártan

Anyám halála! – édesapám keserves járma
Fiam anyja! – árnycsupasz diófa kétannyi termése
Tenmagam: – oltárkerülők kényszeres dobaja

Szellő rezdül, kendő kerül –
hány olvasó s olvasat!
A költő: vasalt fegyenc –
s a könyvlapok: börtönfalak.